ఎ ఫైర్

ఎ. శ్రీనివాసరావు

ఆదివారం వస్తోందంటే చాలా మందికి ఆనందంగా ఉంటుంది. ఏ విధంగా ఎంజాయ్ చెయ్యగల వాళ్ళు, ఆ విధంగా 'ఎంజాయ్' చెయ్యడానికి వారం ముందు నుంచీ ప్రోగ్రామ్స్ ప్లాన్ చేసుకోవడం నేనెరుగుదును. కానయితే ఆదివారం అంటే నాకు చాలా చిరాకు. పని ఏం లేకుండా బోర్‌తో చచ్చిపోవాలి. 'అలవాట్లు' అన్నీ రుచి చూడటానికే నేర్చాను కాని బానిసని కాలేదు. అందువల్ల ఫ్రెండ్స్‌తో రమ్మీ, డ్రింక్ లాంటివాటి జోలికి పోను. పెళ్ళి కాలేదు కాబట్టి 'ఆ' పనీ లేదు. ఎప్పట్నుంచో అలవాటయిన కాగితాలు నలుపు చెయ్యడం అనే 'యజ్ఞం' నిర్వహిస్తూ లైఫ్ పాస్ చేసేస్తుంటాను.

ఎవరో తలుపు తట్టినట్లవడంతో వెళ్ళి తలుపు తీశాను. తియ్యగానే కళ్ళకి, మెదడుకి విద్యుద్ఘాతం తగిలినట్లయి, ఆ చేతనుడినయి పోయాను.

స్వప్న!

ఆమెని ఆ సమయంలో, నా రూమ్ ముందుచూడటం అన్నది నా కలలో కూడా ఊహించని విషయం!

'తడిసి పోతున్నా లోపలికి రానివ్వరా?"

"మీరు..."

గుమ్మంలోంచి తప్పుకుని గొణుకుతున్నట్లు అన్నాను.

"మర్చిపోయారా ఏమిటి?" ఆమె చిన్నగా నవ్వుతూ లోపలికొచ్చి చనువుగా చైర్‌లో కూర్చుంటూ అడిగింది.

"లేదు..." తడబడుతూ అన్నాను.

ఆమెని మర్చి పోవడం నాకు ఈ జన్మలో సాధ్యం కాకపోవచ్చు. ఆమె అద్భుత అందం ఒక కారణం అయితే, ఆమె నాకు అందించిన అనుభవం మరో కారణం! అనుభవమంటే 'ఆ' అనుభవమేం కాదు. ఆమె ముందు సిగ్గుతో తల ఎత్తుకోలేని అనుభవం!

'మరీ కంట్లో నల్లపూస అయిపోయారేమిటి?"

ఆమె అలా మామూలుగా అడగటంతో ఏం చెప్పాలో తెలియ లేదు. జరిగినది ఆమెకి గుర్తులేక పోయినా, నాకు మాత్రం బాగా గుర్తుంది. అందువల్లే ఆమెని తప్పించుకుని తిరుగుతున్నా!

"అదీ... సారీ..."

"ఎందుకు?" ఆమె ఎదురు ప్రశ్నించింది.

"ఆ రోజు నా ప్రవర్తనకి!" సిగ్గుగా అన్నాను.

"ఏయ్! ఇంకా గుర్తు పెట్టుకున్నారా? ఫర్ గెటిట్!" ఆమె తేలిగ్గా అంది.

అంత త్వరగా మరిచిపోగల సంఘటన కాదది!

"అలాగే నిలబడి పోయారేంటి? మీ రూమ్ కొచ్చి మీకు మర్యాదలు చెయ్యాల్సి వస్తోంది. ఏం చేస్తాను... కూర్చోండి!" స్వప్న నవ్వింది.

ఆ నవ్వు ఎంత మనోహరంగా ఉంటుందో వర్ణించలేని వాడిని కనకే ఇంకా రచయితగా బాగా గుర్తింపు పొందలేక పోయాను నేను! మంచం మీద తలవంచుకుని కూర్చున్నాను.

"కొద్దిగా చిక్కినట్టున్నారే?"

ఆమె నా వంక పరిశీలనగా చూస్తూ అంది. అప్పటికి గాని నేను కేవలం లుంగీ మీదే ఉన్నానని, ఛాతీ అంతా నగ్నంగా ఉందని గుర్తురాలేదు. కంగారుగా లేచి లాల్చీ వేసుకున్నాను!

"ఇదంతా సిగ్గే..." ఆమె నవ్వుతూ అంది.

నాకేం మాట్లాడాలో అర్థం కాలేదు. కుడితిలో పడ్డ ఎలుకలా ఉంది నా పరిస్థితి. స్వప్న నా రూమ్‌కి ఎందుకు వచ్చిందో, ఆమె నవ్వుతూ మాట్లాడటం నాకంతా అయోమయంగా ఉంది. నేను చేసిన దానికి జన్మలో ఆమె నా మొహం చూడ కూడదనుకున్నాను. ఎప్పుడయినా పొరపాటున కనపడినా కోపంతో ఛీత్కారం చేస్తుందనుకున్నాను. అలాంటిది— ఆమె— ఏమీ జరగనట్టు, ఏమీ గుర్తు లేనట్టు ప్రవర్తించడం చూస్తుంటే నోటి మాట రావటం లేదు!

"ఈ లోకంలోకి వచ్చి నాకేసి ఓసారి చూస్తారా?"

ఉలిక్కిపడి ఆమె వంక చూడసాగాను.

"అబ్బ! మొద్దబ్బాయ్! చూడమంటే, చూస్తూ కూర్చోమనా?... వానలో వచ్చాను. తడిసిన నాకు టవల్ లాంటిదేం ఇవ్వాలని తెలియదా?"

నిజమే. పూర్తిగా కాకపోయిన ఆమె బాగానే తడిసి ఉంది. ఆమెని చూడటం వల్ల కలిగిన కంగారులో ఆ విషయమే మరిచి పోయాను.

"సారీ..." అంటూ టర్కీ టవల్ అందించాను.

"థాంక్స్!" అంటూ దానినందుకుని, "జల్లు లోపలికి వస్తోంది. తలుపు వేసెయ్య కూడదూ?" అంది. నేను మౌనంగా తలుపు వేసి వచ్చి, మంచం మీద కూర్చున్నాను. స్వప్న పొడవైన తన కురుల్ని విడబెట్టుకుని టవల్‌తో తుడుచుకుంటోంది!

"ఏం చేస్తున్నారు?"

ఆమెనే చూస్తున్న నేను పరధ్యానంలో ఆ ప్రశ్నని వినిపించుకోలేదు.

"మిమ్మల్నే! నేను వచ్చేటప్పటికి ఏం చేస్తున్నారు అని అడుగుతున్నా!" ఆమె నా మొహంలో మొహం పెట్టి అంది. సహజమైన ఎరుపుతో తడిగా ఉన్న పెదవులు, ఎర్రదనం చిందే బుగ్గలు, విశాలమయిన చక్రాల్లాంటి కళ్ళు ఎదురుగా కనపడేటప్పటికి ఈ లోకంలోకి వచ్చిపడ్డాను.

"ఏం లేదు... ఏం లేదు!" అన్నాను కంగారుగా.

"ఏదో రాస్తున్నట్టున్నారే!"

స్వప్న నా మీదుగా వంగి నా ప్రక్కనున్న రైటింగ్ పాడ్‌ని అందుకుంది. ఆ చర్యలో ఆమె చీర కొంగు యథాలాపంగా నా మొహాన్ని స్పృశించింది. ఓ విధమైన వింత పులకింత కలిగింది నాలో!

"ఎ... ఫయిర్! ఒక నిప్పు! టైటిల్ ఇలా పెట్టేరేంటి?"

"వెరైటీగా ఉండాలని!"

"వెరైటీ అంటే మీకు చాలా ఇష్టంలా ఉందే? నాక్కూడా చాలా ఇష్టం! వెరైటీ కోసమే ఇక్కడి కొచ్చా!"

నిజమే అయి ఉండాలి!

లేకపోతే— కొద్దిగా స్నేహంగా, నాతో చనువుగా ఉంటున్న ఆమెని. ఒక ఒంటరి సమయంలో 'ఆ' కోరికతో కోరిన నన్ను వెతుక్కుంటూ నా రూమ్‌కి రాదు! ఆమె అభిరుచుల్ని వ్యతిరేకంగా, ఒక పెళ్ళి అయిన స్త్రీని ఆ విధంగా ఎప్రోచ్ అయి, ఆమె చేతిలో దవడ పేలగొట్టించుకున్నాను నేను! ఆ సంకల్పంగా నా చెయ్యితో దవడని నిమురుకున్నాను!

"సారీ... ఇంకా గుర్తున్నట్టుందే!" ఆమె నవ్వుతూ అంది.

నేను మరింత అయోమయంలో పడిపోయాను. కొంపతీసి మనసు మార్చుకుని 'దానికోసం' నా దగ్గరికి రాలేదు కదా! ఆ ఆలోచనే ఉత్సాహాన్నిచ్చింది.

"టైటిల్ పెట్టి ఆపేశారేం?" ఇంకా ఏం రాయలేదు!".

"ఏం రాయాలో తెలియక!"

"ఈ మధ్య రాసినవి ఏమయినా ఉంటే ఇవ్వండి!"

"ఏం రాయలేదు..."

...పత్రికలో ఏదో వచ్చినట్టుంది!"

"అదీ..."

నాకు ఏం చెప్పాలో తెలియ లేదు. ...పత్రికలో ఈ మధ్య నేను రాసిన ఒక 'శృంగారకథ' వచ్చింది. ఫస్ట్ పర్సన్‌తో సాగే ఆ కథలో ఒక బాచిలర్. మరో మేరీడ్ లేడితో సంబంధం పెట్టుకోవడం కథాంశం. దానికి తోడు ఆ కేరక్టర్‌కి స్వప్న అని పేరు పెట్టేశాను. నిజ జీవితంలో ఆమెని కోరి, భంగపడి, ఆ ఆశాభంగంతో కథలో కొద్దిగా అతిగానే దాన్ని జరిపి స్వయంతృప్తి పొందాను. అలాంటి కథని ఆమె చదివిందంటే?... దాని మీద చెడామడా కడిగి పారెయ్యడానికి వచ్చిన ట్లుంది. ముందు నవ్వు నటించి, ఆ తర్వాత భద్రకాళి అవతారమెత్తుతుందేమో! బాణాన్ని ముందుకు పంపడానికి, ముందు తాడుని వెనక్కిలాగినట్లు!

"పాపం!" ఆమె కొద్దిగా బాధతో అంది.

ఏ క్షణాన బాణాలు వచ్చి గుచ్చుకుంటాయో అని ముళ్ళ మీద కూర్చున్నట్టు కూర్చున్నాను.

"మిమ్మల్ని తలుచుకుని జారిపడి... వచ్చాను!" నవ్వింది స్వప్న.

అంటే... అంటే?

నా ఊహ, కల, ఆశ నిజమవుతోందా?

"యు...మీ...న్..." సంభ్రమంగా అన్నాను.

"ఎమీన్... అబ్బ! తడి బట్టల్లో ఒకటే చలిగా వుంది!"

ఆమె వంక ధైర్యం చేసి పరీక్షగా చూశాను.

తెల్లచీర తడిసి ఆమె ఒంటికి అంటిపెట్టుకుని ఉంది. పల్చటి పయిట లోంచి బ్లవుజ్ స్పష్టంగా కనపడుతోంది. ఆ వక్షోద్వయం ఆకృతి ప్రకృతి సంపదని దాసున్నట్లు కనువిందుగా అగుపడుతోంది. సన్నని నడుము నున్నగా, మెత్తగా ఉద్విగ్నంగా ఉద్రేకాన్ని

తడిసిన చీర ఆమె ఒంటికి అతుక్కుపోయి వుంది. బయట వర్షం కురుస్తున్నా చలిగా వున్నా ఆమె రూపం నాలో వేడిని పుట్టించింది... క్షణక్షణానికీ బిగుతెక్కుతున్న ఆమె బ్లౌజ్ ఏ క్షణానయినా పిగిలి పోయేట్లుంది.

రెచ్చగొట్టేట్లు ఉంది. చీర కుచ్చిళ్ళు పొందికగా పోతపోసిన బంగారు విగ్రహం లాంటి తొడల మధ్యలోకి జారిపోతున్నాయి!

"కథలోది అంతా... చూపెట్టాలి మరి..."

ఆమె చిరు సిగ్గుగా అంది. నరాలన్నిటిని పట్టి, కామవాంఛ, మెలిపెట్టినట్లయింది! ఉత్సాహ ఉద్రేకోన్మాదాలు ఉప్పిరి గొని, ఆవేశం ద్విగుణీకృతమై, కోరిక ఉవ్వెత్తున ఎగసి శరీరమంతా చిరు చెమట్లు అలముకోసాగాయి.

"చూపులేనా?" ఆమె మరోసారి నవ్వింది.

"నిజమేనా?"

విస్మయంగా, విభ్రమంగా, కంగారుగా అడిగాను.

"స్వప్నంలా ఉందా?..."

అంటూ ఆమె కుర్చీలోంచి లేచి, నా దగ్గరగా వచ్చి నా ఎదురుగా మోకాళ్ళ మీద కూర్చుని, తన రెండు చేతులతో నా తలని పట్టుకుని, వంచి, నా పెదవులని తన పెదవులతో మూసేసింది. ఆ ముద్దుతో ఆలోచనలన్నీ పటాపంచలయ్యాయి! రెచ్చిపోవాలన్న ఆత్రం నిలువెల్లా ఆక్రమించేసి ఊపేసింది!

వంగి ఆమె నడుము చుట్టూ చేతులేసి, ఆమెని

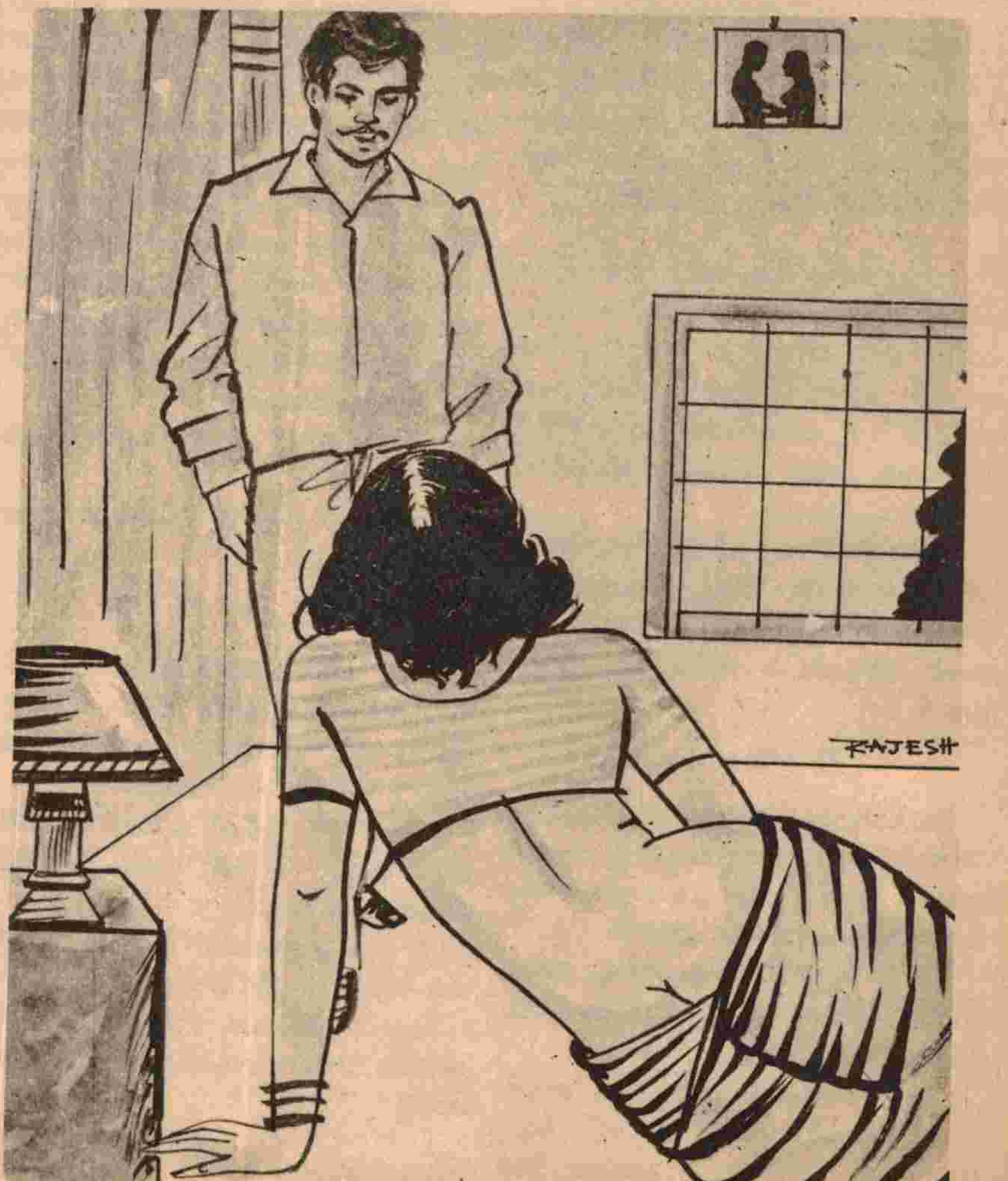

పూర్ లవర్స్

"ఎంత ఐయ్యేయస్ చదివిన అమ్మాయైనా ఫాస్ట్‌గా ఉండే అబ్బాయినే ఇష్టపడుతుంది. కేవలం కొన్నే మినహాయింపులుంటాయని."

చదువుతూ ఆగిపోయాడు యశస్వి.

నిజమా! నిజమేనా?! గొణుక్కున్నాడు. నిజమే అయ్యుంటుంది. ఎందుకంటే తను రంజితచే ప్రేమింపబడ లేదుగా.

మరి పై వాక్యం నిజమే అయితే తనని ఆమె ఎప్పటికీ ప్రేమించదు.

తన సాధారణ రూపం, హంగూ ఆర్భాటం లేని నిరాడంబరత ఆమె దృష్టిలో పడదు.

ఓ ప్రముఖ రచయిత అన్నట్లు.

"ఇట్ ఈజ్ వెరీ ఈజీ టు ఫాల్ ఇన్ లవ్

బట్ వెరీ డిఫికల్ట్ టు లవ్" తను ప్రేమలో పడ్డాడు అంతే ప్రేమించబడలేదు.

ఒక్కసారిగా నిరాశ ఆవరించిందతనిని.

యశస్వి అందరి లాంటి మనిషే. ఏ ప్రత్యేకతా కనిపించదు. కానీ సాధారణంగా సామాన్యుడిలా నిరాడంబరంగా ఉండే ఓ అసాధారణ మేధావి. అంతటి మేధావి రంజిత అనే అమ్మాయి ప్రేమ కోసం తపించడం వింతగానే ఉంటుంది.

పూర్తిగా మారిపోయిన అతడ్ని చూసి రంజిత ఆశ్చర్యపోయింది. ఆమె కళ్ళల్లో కోటి మెరుపులు. యశస్విని కళ్ళు విప్పార్చుకుని చూస్తోంది. ఎంత అందంగా ఉన్నాడు మన్మథుడ్ని తలపిస్తున్నాడు అనుకుంది. ఒక్క ఉదుటున వచ్చి అతడిని కౌగిట్లో బంధించింది. ఆమెను నిలువెల్లా ఆక్రమించుకుని ముద్దులు పెట్టుకుంటూ....

యశస్వి చేతిలో బుక్ నలిగిపోతూంది. ఉలిక్కి పడి వాస్తవానికొచ్చాడు. అతన్ని అంతలా అంతర్మథనానికి గురి చేస్తోన్న ఆమె మాత్రం ఆ సమయంలో విశ్రాంతిగా ఓ తెలుగు నవల చదువుతూంది.

* * * *

ఓ ఓరచూపు, మందస్మితమైన చిరునవ్వు, సెలయేటి గలగలల కంఠస్వరం కలిస్తే అందానికి నిర్వచనంలా, బాపు బొమ్మలా ఉన్న, మనోహరంగా ఉన్న రంజిత అవుతుంది.

"మగవాడు ప్రేమ పేరిట ఆడదాన్ని మూడు వందల గంటలు ఇంప్రెస్ చేస్తాడు. కేవలం మూడు నిమిషాల గెలుపు కోసం."

చదవడం ఆపి ఆలోచనల్లో పడింది రంజిత. ఎంత నిజం దాగి ఉంది ఆ మాటల్లో ప్రేమిస్తున్నామని తన వెంట తిరిగే మనుషుల వెకిలి ప్రవర్తనను ఛీదరించుకుంది. నాగరికత వెర్రితల లేసి, పైత్యం ప్రకోపించి, కామంతో కళ్ళు గప్పి విచ్చల విడిగా అసహ్యంగా తయారైన నేటి యువతరం ఆమె కళ్ళ ముందు మెదిలింది. సింప్లిసిటీకి ప్రాణమిచ్చే తనకు సరిపని ప్రవర్తన అది.

యశస్వి గుర్తొచ్చాడామెకు.

పురుషాహంకారం మూర్తీభవించి ఉన్న ఈ సమాజంలో భిన్నమైన వ్యక్తి అతడు. పైగా రచయిత. అతని చూపులు అతను చెప్పకనే తెలిపేవి తను అతనికి ఆరాధ్యదేవత అని. అతని రచనల్లో కనిపించే ఊహా ప్రేయసి తనే. తనకు మాత్రం అతనిపై ప్రత్యేకంగా ఏ అభిప్రాయం లేని ఓ రకమైన కొద్దిపాటి స్నేహం అంతే. అయినా పరీక్షిద్దామను కుంది. ఆమె పరీక్షల్లో నెగ్గాడు యశస్వి. తన అభిరుచులు, అభిప్రాయాలకు విలువనిచ్చే యశస్వి తలపులతో ఆమె మనసు గగన తలంలో విహరించే ఆనంద విహంగమయింది.

"యశస్వి ఐ లవ్ యూ" అనుకుంది పరవశంగా.

సరిగ్గా ఈ క్షణంలోనే ఇందుకు విరుద్ధంగా ఆలోచిస్తున్నాడు.

* * * *

హాయ్ డార్లింగ్, కమాన్ లెటజ్ ఎంజాయ్, స్పేర్ సమ్ టైం ఫర్ మీ బుగ్గన చిటికేస్తూ, కళ్ళలోకి కళ్ళు పెట్టి కాంక్షగా చూస్తూ రంజిత భుజంపై చెయ్యేస్తూ అడిగాడు యశస్వి.

మారిన హేర్ స్టైల్‌తో, కూలింగ్ గ్లాసెస్‌తో, జీన్స్ ఫాంట్, షర్ట్‌లతో అతను రోడ్ సైడ్ రోమియోలాగే ఉన్నాడు.

ఓ క్షణం విస్తుపోయింది. మరుక్షణం "ఫట్"మని అతని చెంప ప్రేలి పోయింది.

బుగ్గతడుముకుంటూ, కోపంగా వడివిపోతున్న రంజితను చూస్తూ అలాగే నిలబడ్డాడు పూర్ లవర్ యశస్వి.

సి.యస్. మూర్తి
ధర్మవరం

నిలబెట్టి, ఆమె ఉదర భాగానికి నా తలని ఆనించి చేతులతో ఆమె పిరుదుల పొందికని కొలవసాగాను. పెదవులతో ఆమె పొత్తి కడుపునంతా ముద్దు లాడుతూ, లోతుగా స్పష్టంగా కనపడుతున్న ఆమె బొడ్డు దగ్గర పెదవులతో ముద్రవేసి అత్యద్భుతమైన ఆనందాన్ని సొంతం చేసుకోసాగాను. ఆ చర్య ఆమెలో కూడా స్పందనలు, గిలిగింతలు రేపినట్టుంది. నా తల చుట్టూ తన చేతులని ఆవేశంతో బిగించింది. పెదవులతో నడుం మృదుత్వాన్ని అనుభవిస్తూ నిన్నగా ఆమె చీర కుచ్చిళ్ళపై చెయ్యి వేసాను. ఆమె హఠాత్తుగా ఉలిక్కిపడి, నా తలని పట్టి కొద్దిగా పైకి లాగింది. ఆమె గుండెల మీదకి! మొహాన్ని గుండెలపై ఆనించి పెదవులతో బ్లవుజ్ పైనే ముద్దాడుతూ, పయిటని ఆత్రంగా తప్పించి, దానితో చేతులు కూడా చేర్చి, ఆ శిరోజాల అనిర్వచనీయ రూప నిన్యాసాల్ని పిండేయాలన్న కోరికతో కాలిపోసాగాను. క్షణక్షణానికి బిగుతెక్కుతున్న బ్లవుజ్ ఏ క్షణానయినా పిగిలిపోయేటట్లుంది.

"ఏయ్ !"

అంటూ ఆమె నా తలని మరింత పైకి లాక్కుంది. కంఠం, చుబుకం, పెదవులు, నాసిక, కన్నులు, చెవులు, కురులు మొత్తం అన్నీ భాగాలు ముద్దులతో నింపెయ్యసాగాను. ఆమె నా చుట్టూ చేతులు వేసి పెనవేసుకు పోతోంది. ఆమె తప్పించిందో, తెగిపోయాయో కానీ బ్లవుజ్ హుక్‌లు ఊడిపోయి, నా ఛాతీ వెంట్రుకలకి, మెత్తగా, గట్టిగా, గుండ్రటి, బంగారు ముద్దులు గుచ్చుకుంటున్నాయి. ఆ చర్య ఒక ఆ నిర్వచనీయ అనుభవమనిపించి, ఆమె వీపు చుట్టూ చేతిని మరింత బిగించి, ఆమెని వడిసిపట్టి, కౌగిలిలో నలిపెయ్యసాగాను. ఆమె, చేతులతో నా లాల్చీని పైకి జరిపేసి, గుబురుగా పెరిగిన వెంట్రుకలలో మొహం దాచుకుని తన్మయత్వంతో మెలితిరిగిపోతోంది. మరుక్షణమే ఆమెని మంచం మీదికి చేర్చి, మోహపు మత్తులో ఆమెని వేరే ప్రయత్నం చెయ్యసాగాను. ఆమె కూడా కోరికతో కాలిపోతూ, తన చీరని అనువుగా జరిపి నగ్నత్వాన్ని ప్రదర్శిస్తూ అమరత్వానికి స్వర్గ ద్వారాలు తెరిచేసింది!

ఆమె నాగ్బాణాలు ఎదుర్కోవాలనుకున్న నేను చిత్రంగా, వింతగా, ఆశ్చర్యంగా, విలుకాడినయ్యాను! పెను తుఫాను నందలి వృక్షంలా ఊగిపోతూ నేను... కదలి ఘోషతో మెలితిరిగిపోతూ ఆమె...

మూడు నిమిషాలకి సోలిపోయాను.

బయట వాన కురుస్తూ బాగా చలిగా ఉన్నా, శరీరాలు వేడిని చల్లార్చుకుని, నిరు చెమట్లు కక్కుతున్నాయి. ఆమె సునుసిగ్గుగా అస్తవ్యస్తంగా పడి వున్న చీరని, లంగాని సరి చేసుకునే ప్రయత్నం చెయ్యబోయింది!

"వద్దు...." ఆమె చేతిని పట్టుకుని ఆపాను.

"ఛిఛీ!..." ఆమె ఆరిపటగా అంది.

నెమ్మదిగా ఆమెపై నుంచి జరిగి ప్రక్కన వాలి,

'ఏదో'గా అనిపించడంతో, ఆమెని నా పైకి లాక్కున్నాను. ఆమె చూపుడు వేలుతో గుబురుగా ఉన్న వెంట్రుకలతో ఆడుకుంటూ, మధ్యమధ్యలో ముద్దు పెట్టుకుంటోంది. నేను గుండ్రంగా ఉన్న ఆమె భుజాల్ని నిమురుతూ, ఆమె వీపు సౌందర్యాన్ని వీక్షించసాగాను. బ్లవుజ్‌తో కప్పబడి ఉండే ప్రదేశమేమో మరింత తెల్లగా మెరుస్తోంది! చేతులతో మృదువుగా నిమురుతూ చిన్నగా ముద్దు పెట్టుకున్నాను.

రిలాక్స్‌డ్‌గా సిగరెట్ అందుకుని వెలిగించబోయాను.

"వద్దు!" నవ్వుతూ నోట్లోంచి లాగేసింది.

"ఎందుకు?"

"వద్దు. అంతే!"

"ప్లీజ్..." బ్రతిమాలాను.

"సెకండ్ షో అక్కర్లేదనుకుంటే తాగు.... నాకు సొగపడదు!"

ఆమె మాటల్లోని భావం అర్థమయ్యి ఒక్క ఉదుటున సిగరెట్‌ని విసిరి కొట్టి, ఆమెని పూర్తిగా నా మీదికి లాక్కున్నాను.

"ఎయ్... ఏమిటేది?" ఆమె విలిపిగా అంది.

"సెకండ్ షో... బర్త్‌డే బేబీ!" అంటూ ఆమె సున్నిత ప్రదేశాన్ని స్పృశించి, ఉత్సాహాన్ని తిరిగి తెచ్చుకుని, కోరికతో ఘనీభవించసాగాను!

"థాంక్యూ!..."

ఆమె నా మీద నుండి అంది. కాలం మరోసారి స్తంభించి, ఆంటీ క్లాక్ వైజ్‌లో రివర్స్‌తో తిరగనారంభించింది! ఆమె సున్నితంతో కూడిన తీవ్రత ఎనలేని హాయిని కలిగవేసింది!

ఎప్పటికో ఈ లోకంలోకి వచ్చాం!

మరో గంటకి ఆమె బట్టలు వేసుకుంది. అదేం చిత్రమో, ఆమె బట్టలు వేసుకోగానే మళ్ళీ ఆమెని నగ్నంగా చూడాలనిపించింది. నిజమైన అందగత్తెల విషయంలో మాత్రమే ఆ భావన కలుగుతుంది! కొంతమంది బట్టలతో అందంగా కనపడితే, మరికొంత మంది బట్టల్లేకుండా ఉంటే అందంగా కనపడతారు. నువ్వు మాత్రం బట్టల్లోనూ కవ్వించగలదు! బట్టల్లేకుండా రెచ్చగొట్టనూ గలదు!!

ఆమె చీర కట్టుకుంటుంటే ఆఖరి సారి బ్లవుజ్ పైన రెండు కొండల మధ్య ముద్దు పెట్టుకున్నాను.

"ఝు... నాటీ..." ఆమె నా తలని ప్రక్కకి నెట్టి పయిట వేసుకుని, చిక్కుపడిన జుట్టుని దువ్వెనతో సరి చేసుకోసాగింది.

ఆమె నా నుంచి దూరమయ్యే క్షణాలు సమీపిస్తుంటే నాతో బాధ పెరగసాగింది. ఎపుడూ ఆమె నాతో, బెడ్‌పైన ఉంటే బాగుండు ననిపించసాగింది.

"వెళ్ళాలా?" అడిగాను.

"అవును!"

ఇల్లుకట్టిచూడు

ప్లాన్ అప్రోవల్ ఋణ సదుపాయాలు

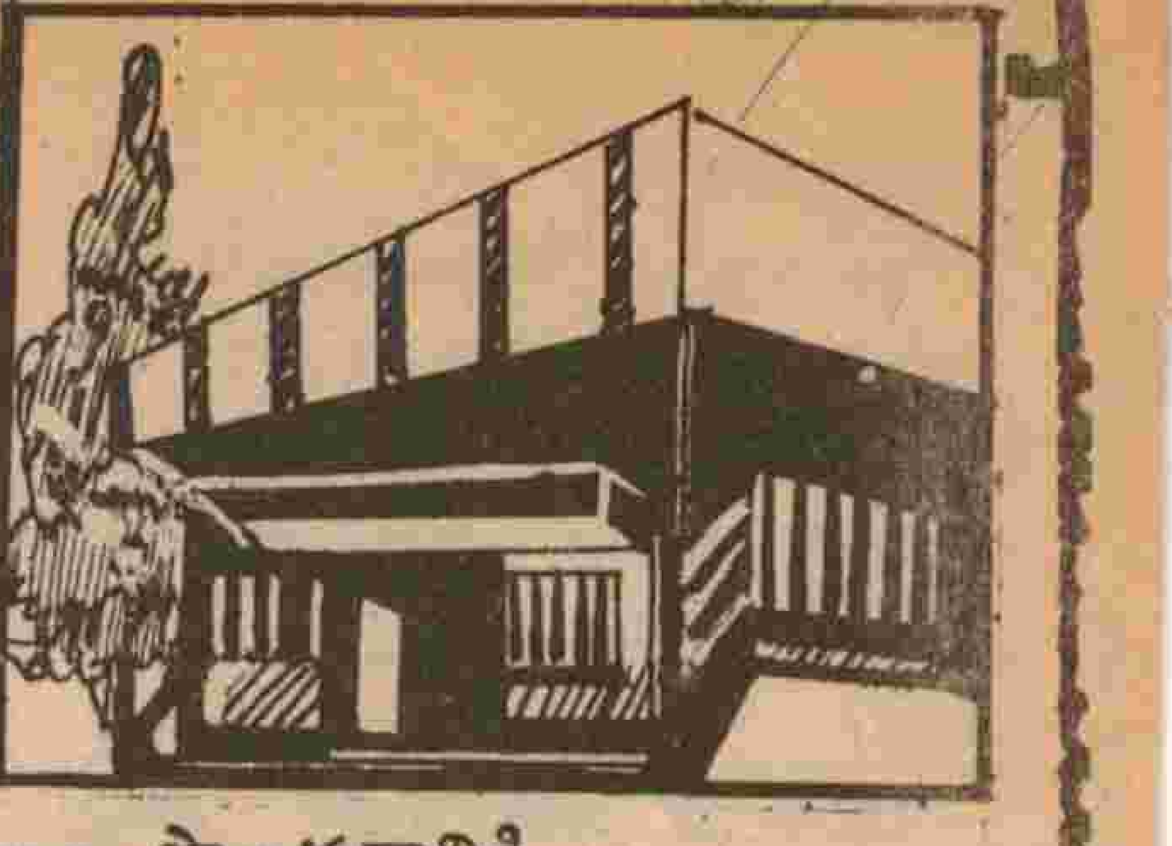

ప్లాన్ అప్రోవల్

మనం కట్టదలచుకొన్న ఇల్లు పంచాయితీ లేక మున్సిపల్ పరిధిలో ఉన్న నిబంధనల ప్రకారం చుట్టురా ఖాళీ స్థలం వదులుతూ (నిబంధనల గురించి ఇది వరకు తెలుసుకున్నాం) ఇంటి యొక్క ప్లాన్, ఎలివేషను, పునాది వివరాలతో పాటు స్థలం వివరాలు తెలుపుతూ ట్రాపింగ్ క్లాత్ పై మునిసిపల్ వారి నుండి అనుమతి పొందిన సర్వేయరు గాని ఇంజనీరు గాని ఆర్కిటెక్ట్‌లతో గాని ప్లాన్ వేయించుకోవాలి. ఆ తరువాత మూడు అమోనియా ప్రింట్స్ కలిపి సేల్ డీడ్ (మన పేరున రిజిస్టరు అయిన పేపర్సు) లే అవుట్ కాపీ ఒకటి సంబంధిత అధికారులకు ఇవ్వాలి.

నిబంధనల ప్రకారం బెట్టర్ మెంట్సు, ఇతర చార్జీలు తీసుకుని మనం ఇల్లు కట్టుకోదలచిన స్థలాన్ని ఒకసారి చూసిన మనం ఇచ్చిన డాక్యుమెంట్లు ఇతర వివరాలు కరెక్టు అయినట్లు నిర్ధారణ చేసుకున్న తరువాత వారం నుండి మూడు నెలల లోపల ప్లాన్ అప్రోవల్ ఇవ్వడం జరుగుతోంది. ప్లాన్ అప్రోవల్ తొందరగా జరగటానికి ఆయా పంచాయితీ, మున్సిపల్ నిబంధనలు క్షుణంగా తెలిసినవారిచే ప్లాన్ వేయించుకోవడం వలన ఆలస్యాన్ని నివారించుకోవచ్చు.

ఋణ సదుపాయాలు

మనశక్తికి తగినట్టుగా చక్కని ప్లాన్‌తో ఇల్లు కట్టుకోడానికి సిద్ధపడాలేకాని మనకు కావలసిన రుణాలను అందివ్వడానికి సంస్థలు చాలా ఉన్నాయి. అయితే మన ప్లాన్ శక్తికి మించకుండా మనం పొందిన రుణాలను తీర్చేటట్టుగా ఉండాలి. రుణాలపై వడ్డీ 12.5 నుండి 14.5 శాతం వరకు ఉంటుంది. ఇది మనం తీసుకునే రుణంపై ఆధారపడి వడ్డీ రేటు ఉంటుంది.

రుణాలను అందించె అన్ని సంస్థల వడ్డీ రేట్లు సుమారు ఒకే విధంగా ఉన్నాయి.

ప్రస్తుతం అందుబాటులో ఉన్న వడ్డీరేట్లు.

రుణమొత్తం	వడ్డీ రేట్లు
20,000 రు.వరకు	12.5 %
20,001 రూ: నుండి 50,000 వరకు	13.5 %
50,001 రూ: నుండి 1,00,000వరకు	14.0 %
1,00,001 నుండి 3,00,000 వరకు	14.5 %

గృహ నిర్మాణంలో అత్యధిక రుణం మూడు లక్షల వరకు పొందవచ్చు.

రుణం పొందడానికి అర్హతలు

కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులతో పాటు ప్రభుత్వ రంగ సంస్థలు, డాక్టర్లు, ఇంజనీర్లు, లాయర్లు, ఛార్టర్డ్ అకౌంటెంట్లు ఇంకా తలసరి లేక సాలుసరి నికరాదాయాన్ని పొందే వారై ఉండాలి. కెన్‌ఫిన్, హౌసింగ్ ఫైనాన్స్ కార్పొరేషన్ లిమిటెట్ (H.D.F.D), L.I.C హౌసింగ్ ఫైనాన్స్ లిమిటెడ్, వాణిజ్య బ్యాంకులు, నేషనల్ హౌసింగ్ బ్యాంకులు వివిధ ఆకర్షణీయ పద్ధతిలో చిన్న, మధ్య తరగతి ప్రజలకు రుణాలు సాధారణ వడ్డీ రేటుపై రుణాలను అందజేయడానికి సిద్ధంగా ఉన్నాయి.

ఈ రుణాలను కేవలం కొత్త ఇల్లు నిర్మాణానికే కాక ఇల్లు కొనడానికి, ఫ్లాట్ కొనడానికైనా రుణాలను అందిస్తాయి. అయితే ఆ ఇల్లు ఐదు సంవత్సరాల నుండి పదిహేను సంవత్సరాల కంటే పాతదై ఉండకూడదు. రుణాలను ఇచ్చే ముందు వ్యక్తిగత సామర్థ్యం చూసి రుణాలను చెల్లించగలరా లేదా అన్నది క్షుణంగా పరిశీలించి రుణాలను మంజూరు చేస్తారు.

ఎల్.ఐ.సి మాత్రం రుణాన్ని అయిదు లక్షల వరకు ఇస్తుంది. హెచ్.డి.ఎఫ్.సి, కెన్‌ఫిన్ సంస్థలు ఇళ్ళ నిర్మాణం, కొనుగోలుకే గాక మరమ్మత్తుల కొరకు, ఎక్స్‌టెన్షన్లకు కూడా రుణాలను ఇస్తాయి. కేన్‌ఫిన్ ముప్పయి వేల వరకు ఇస్తుంటే హెచ్.డి.ఎఫ్.సి మాత్రం లక్ష రూపాయల వరకు రుణాలను మంజూరు చెయ్యడం విశేషం.

ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు రుణాలు ఇచ్చేముందు నెలసరి ఆదాయం, పదవీ విరమణ కాలం, ఇతర రుణాలు ఏమైనా ఉన్నట్టయితే పరిగణనలోకి తీసుకున్న తరువాత రుణాన్ని ఎంత మంజూరు చెయ్యాలన్నది నిర్ణయిస్తారు.

ఎల్.ఐ.సి రుణం పొందటానికి ప్రత్యేక నిబంధన ఉంది. రుణాన్ని పొందగోరే వ్యక్తి తను పొందగలిగే రుణ మొత్తానికి పాలసీ తీసుకోవలసి వస్తుంది.

ఇతర వివరాలు వచ్చే వారం తెలుసుకుదాం

పి. కృష్ణాది శేషు
1004/బి,
వనస్థలిపురం,
హైదరాబాద్—661.

సామ్ ఫాక్స్ యాత్ర

బ్రిటన్ పత్రికల్లో పేజి నెం: 3 మోడల్‌గా (టాప్‌లెస్), పాపులర్ పాప్ సింగర్‌గా ప్రసిద్ధిపొందిన సామంతా ఫాక్స్ చలికాలపు యాత్రగా వచ్చి మన దేశంలోని బొంబే, ఢిల్లీ, మద్రాసులోని యువ జనాలని కిర్రెక్కించింది. పక్క ఫోటోలో ఆమెతో పాటు ఆమె బృందం.

"తప్పదా?"

"ఆయన వచ్చే టైమ్ అయింది... తప్పదు!"

అప్పుడు సడెన్‌గా గుర్తొచ్చింది నాకు. ఆ రోజు— నేను ఆమెని కోరినపుడు— నన్ను తిరస్కరిస్తూ పవిత్రత గురించి, శీలం గురించి, వివాహబంధం గురించి ఎన్నో కబుర్లు చెప్పిన స్వప్న— ఇపుడు ఇలా ఎందుకు వచ్చింది?

"నువ్విక్కడికి ఎందుకొచ్చావు?" వెళ్తున్న ఆమె భుజం పట్టుకుని అడిగాను.

"ఇంకా అర్థం కాలేదా?" ఆమె నవ్వుతూ ఎదురు ప్రశ్నించింది. ఆమె మాట మారుస్తోందని గ్రహించాను.

"నిజం చెప్పు!" సీరియస్‌గా అడిగాను.

ఆమె నాలోని సీరియస్ నెస్‌ని గుర్తించి, ఒక్కసారి నా మొహంలోకి పరీక్షగా చూసి, "చెప్పక తప్పదం టావా?" అంది.

"తప్పదు. అవును నన్ను వద్దని దవడ బద్దలు కొట్టిన నువ్వు— ఇపుడు ఇలా వచ్చావంటే... ఐయామ్ వెరీ క్యూరియస్ అండ్ ఏంక్సియస్ టు నోది రీజన్!" అన్నాను.

"చెప్తాను!" ఆమె దీర్ఘంగా నిట్టూరిస్తూ అంది.

"నువ్వీ ప్రశ్న అడగాలనే చూస్తున్నా! నువ్వు దీనికి సమాధానం తెలుసుకు తీరాలి. నువ్వేకాదు, మీ మగజాతి మొత్తం నేను చెప్పేది వినాలి!... నేను నిన్ను మొదట్లో చాలా మంచి ఫ్రెండ్‌గా భావించాను. అదేం దౌర్భాగ్యమో. మన సమాజంలో ఏ ఒక్కరూ ఒక స్త్రీకి, ఒక పురుషుడికి మధ్య స్వచ్ఛమైన స్నేహం ఉంటుం దంటే నమ్మరు. ఏవేవో సంబంధాలు అంటగడతారు. నువ్వు అలాంటి వాడివి కాదని నేను అనుకున్నాను. కానీ నువ్వు మాత్రం నేను 'అలాంటి' దానినే అనుకుని, 'ఆ విధంగా' కూడా దగ్గరవుదామనుకున్నావు! నిన్ను దవడ పేలి గొట్టినందుకు నేను బాధ పడలేదు. నీలాంటి అల్పుడితో స్నేహం చేసినందుకు, నా మూర్ఖత్వానికి బాధపడ్డాను. నిన్ను జన్మలో చూడకూడదనుకు న్నాను. ఆ తర్వాత నువ్వు రాసిన కథ చదివితే, నీవంటేనే కంపరం పుట్టింది. అలాంటి నీ దగ్గరికి నేను ఇలా వస్తానని కలలో కూడా అనుకోలేదు నిన్నటి వరకూ! కానీ... నిన్న..."

స్వప్న ఒక్క క్షణం ఆగింది. అప్పటి వరకూ నేను చూసిన స్వప్న ఆమేనా అన్నట్లుగా చూడసాగాను. ఆమె తిరిగి చెప్పసాగింది.

"పవిత్రత పట్ల, శీలం పట్ల, వివాహం పట్ల నాకు కొన్ని నిశ్చితమైన, దృఢమైన నమ్మకాలు న్నాయి! మనసా, వాచా, కర్మణా నా భర్తని తప్పించి మరొకర్ని ఏ సమయంలోనూ నా తలపుల్లోకే రానిచ్చే దానిని కాదు. నువ్వు నమ్మకపోవచ్చు. పెళ్ళి అయ్యేవరకూ నేను ఏ నాడు మగాళ్ళ గురించి ఆలోచించలేదు. పెళ్ళి అయిన మరు క్షణం నుంచీ, నా భర్తనే దైవంగా, ప్రాణంగా భావించాను. ఆయతే నా ప్రేమ మూర్తిగా, పురుషోత్తముడిగా, మగధీరుడిగా అనుకునే దానిని! అలాంటి ఆయన— నిన్న— మా పని మనిషితో వుండడం నా కళ్ళతో నేను చూశాను!... అంతే! ఆకాశం కూలి మీద పడినట్లనిపించింది. ఏ పవిత్రత కోసం నేను తలపుల్లో కూడా మరో ఆలోచన చేసే దానిని కాదో, ఆ పవిత్రత అన్నది మచ్చుకైనా లేకుండా నా భర్తనున్నాడని తెలియగానే.. మేరేజ్ ఈజ్ నాట్ ఏ వన్‌వే ట్రాఫిక్ ఎఫైర్! ఆయన దేనికోసం పెట్టుకున్నా, ఎక్స్‌ట్రా మారిటల్ రిలేషన్ పెట్టుకోగాలేంది, నేను పెట్టుకుంటే తప్పేంటి? ఆయన నా కివ్వని పవిత్రతని. నేను దాని ఆయనకివ్వాల్సిన అవసరమేముంది? మగాళ్ళకేనా వెరైటీలు, ప్రక్కదారులు కావల్సింది? మాకక్కర్లేదా?... అందుకే నా మట్టా కుక్కలా తిరుగుతున్న నీ దగ్గరికొచ్చాను. బై!"

అంటూ స్వప్న వెళ్ళిపోయింది. నేను ఆమె వెళ్ళిన వంకే ఆశ్చర్యంగా చూస్తూ ఉండి పోయాను.

●

ఉదాహరణ

మాష్టారు: అర్ధ చంద్రుడు... పూర్తి చంద్రుడు... అలాంటి ఉదాహరణతో నీవూ ఒకటి చెప్పవోయ్?

రవి: అర్ధనగ్నంగా...। పూర్తినగ్నంగా మాష్టారు.
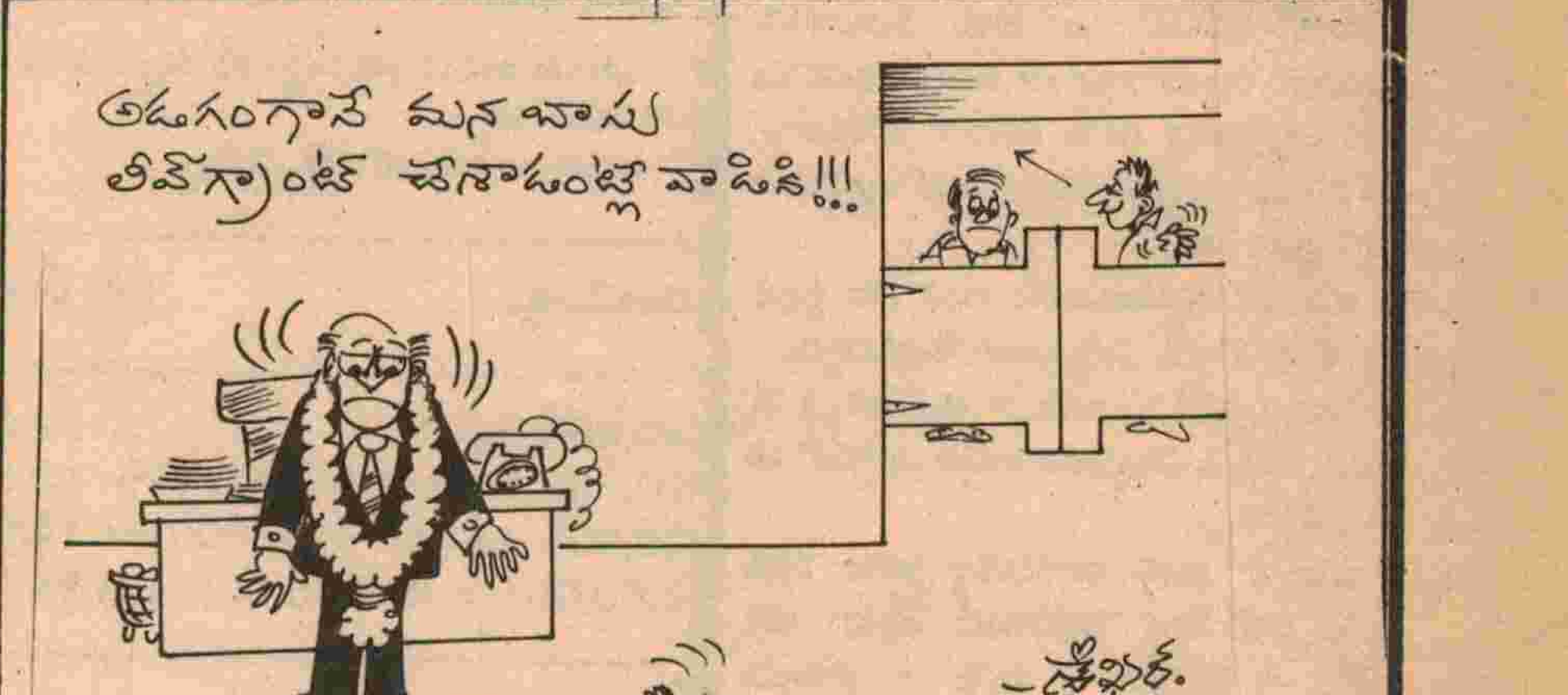
డా: వేసారపు మాధవయ్య